

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน วิถีชีวิตของคนไทยมีความผูกพันกับสุนัขมาตลอด โดยในอดีต นั้นชาวบ้านจะนิยมเลี้ยงสุนัขไว้เฝ้าบ้าน เฝ้าทรัพย์สินในเวลาที่ไม่อยู่บ้าน หรือป้องกันภัยจากโจรสุร้ายในยามค่ำคืน ทำให้ชาวบ้านนิยมเลี้ยงสุนัขดูเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสุนัขดูที่เป็นที่นิยมพันธุ์หนึ่งคือ สุนัขพันธุ์บางแก้ว โดยพบว่าสุนัขบางแก้วนั้นมีข้อดีจากการลอกตัวน้ำบกจากคนเก่าแก่ในย่านบ้านบางแก้ว, บ้านชุมแสงสองครา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก สามารถสรุปได้ว่า แหล่งกำเนิดสุนัขไทยพันธุ์บางแก้วอยู่ที่วัดบางแก้ว ต. ท่านางงาม อ. บางระกำ จังหวัดพิษณุโลก โดยหลวงพ่อมาก สุวัณณิช (เมธารี) ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดบางแก้วรุ่นที่ 3 (ราศ พ.ศ. 2405) ในขณะนั้น ได้เลี้ยงสุนัขไว้มากมายไม่ต่ำกว่า 20 ตัว และแต่ละตัวนั้นดูมาก จนเป็นที่ทวบกันดี ของชาวบ้านในละแวกนั้นว่า ถ้าใครเข้าไปที่วัดโดยไม่ส่งเสียงเรียกหลวงพ่อ ก็จะถูกสุนัขบางแก้วไล่ กัด เมื่อชาวบ้านทราบกิจติศพท์สุนัขดูแห่งวัดบางแก้ว ทำให้ชาวบ้านนิยมขอลูกสุนัขไปเลี้ยงเฝ้าบ้าน จนเพรพันธุ์ไปมากมายตามหมู่บ้านต่างๆ และด้วยความที่เป็นสุนัขที่ดูและหวานแน่นหัวพิษณุสิน จึงรักกัดตื้อเจ้าของอย่างมาก ประกอบกับมีขันยาสวยงาม จึงทำให้สุนัขบางแก้วเป็นที่นิยมเลี้ยงกันมาตั้งแต่อดีต

ในขณะที่ปัจจุบันค่านิยมของการเลี้ยงสุนัขได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นการเลี้ยง เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงา หรือเลี้ยงเพื่อเป็นงานอดิเรก หรือเพื่อวัตถุประสงค์ย่างอื่น เช่นเพื่อการ ประกวด หรือเพื่อการขาย เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันสุนัขไทยพันธุ์บางแก้วได้รับการพัฒนาสายพันธุ์ อย่างต่อเนื่องทำให้มีรูปร่างที่สวยงาม โครงสร้างใหญ่ แข็งแรง กว่าในอดีต ประกอบกับสุนัขบางแก้วสามารถฝึกใช้งานมีความสามารถเท่ากับสุนัขพันธุ์ต่างประเทศได้ จึงทำให้เป็นที่นิยมเลี้ยงกันมากขึ้น และได้แพร่หลายออกไปทั่วประเทศ ในปัจจุบันมีผู้นิยมเลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขบางแก้ว ข่ายซึ่งทำรายได้ดีแก่ผู้เลี้ยงเป็นอย่างมาก โดยพบว่าสุนัขบางแก้วที่มีลักษณะดีตรงตามมาตรฐานสายพันธุ์จะมีราคาประมาณ ตัวละ 3,000-5,000 บาท ทำให้มีการเผยแพร่พันธุ์ของสุนัขบางแก้วไปย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ยังมีการจัดประกวดสุนัขบางแก้วเก็บทุกปี โดยสุนัขบางแก้วที่ชนะ การประกวดอาจจะมีราคาขายสูงถึง 100,000 บาท ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่ไม่ได้มีการซื้อขาย สุนัขบางแก้วโดยตรง หากแต่จะนำสิ่งของไปแลกเปลี่ยนกับลูกสุนัขบางแก้วแทน เช่นลูกปืนหรือ

สิ่งของอื่นๆ ที่ชาวบ้านจำเป็นต้องใช้ หรือถ้าไม่มีโอกาสผ่านไปยังบริเวณบ้านบางแก้ว ก็จะมีการนำสุนัขบางแก้ว มาเป็นของฝาก ของกำนัลให้กับเจ้านายของตนเอง

สุนัขบางแก้ว นับได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าของจังหวัดพิษณุโลก เป็นสุนัขที่มีความผูกพันกับวิถีชีวิตของผู้คนในละแวกนี้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในภูมิปัญญาเดิมของสุนัขบางแก้วเอง คืออำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก แต่จากการเปลี่ยนแปลงของแนวคิดในการเลี้ยงสุนัขบางแก้วจากการเลี้ยงเพื่อเป็นสุนัขใช้งาน ฝ่าบ้าน มาเป็นการเลี้ยงในฐานะสัตว์เลี้ยง แก้เหงา การเลี้ยงเพื่อการค้า ดังที่กล่าวแล้วในเบื้องต้น ลักษณะของการเลี้ยงสุนัขบางแก้วจึงมีความหลากหลายมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนเลี้ยงสุนัขที่มีพฤติกรรมและเป้าหมายการเลี้ยงสุนัขที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาวิถีชีวิตของคนเลี้ยงสุนัขบางแก้ว ที่มีลักษณะการเลี้ยงที่แตกต่างกันเพื่อให้เข้ามูลสารสนเทศที่มีประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว และผลกระทบที่มีต่อวิถีชีวิตของคนที่เลี้ยงสุนัขบางแก้ว ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริม การอนุรักษ์และการหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว เพื่อให้สุนัขบางแก้วได้ดำรงอยู่กับสังคมไทยตลอดไป

คำถามในการวิจัย

1. วิถีชีวิตของคนเลี้ยงสุนัขบางแก้ว เป็นอย่างไร
2. วิถีชีวิตของคนเลี้ยงสุนัขบางแก้วในแต่ละกรณีศึกษา มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ความเป็นมาในการเลี้ยงสุนัขบางแก้วของคนเลี้ยง
2. วิธีการเลี้ยงและความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว
3. รายได้และรายจ่ายเนื่องมาจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว
4. ผลกระทบจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้วที่มีต่อวิถีชีวิตของคนเลี้ยงและคนรอบข้าง
5. เปรียบเทียบวิถีชีวิตของคนเลี้ยงสุนัขบางแก้วในแต่ละกรณีศึกษา ตามประเด็นในข้อ 1

ถึง ข้อ 4

ขอบเขตการวิจัย

1. พื้นที่/บุคคลที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่และบุคคลที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 3 พื้นที่ ประกอบด้วย

1. ศูนย์ฯ เลี้ยงสุนัขบางแก้ว จำนวน 1 ศูนย์ คือ ศูนย์ฯ ดำเนินการระกำ อำเภอระกำ จังหวัดพิษณุโลก
2. โรงเรียนที่มีกิจกรรมเพาะเลี้ยงสุนัขบางแก้ว จำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านวังโป่ง ตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร
3. ครอบครัวผู้เลี้ยงสุนัขบางแก้ว จำนวน 1 ครอบครัว คือครอบครัวของนายวิเชียร ตันฐาน ตำบลท่านางงาม อำเภอระกำ จังหวัดพิษณุโลก

2. ระเบียบวิธี และแบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาด้านค่าว่าในแนวลึกโดยใช้แบบแผน การศึกษาพหุกรณ์(Multi-Case Studies) จึงแยกเป็น 3 กรณี ประกอบด้วย

- 1) กรณีการเลี้ยงสุนัขบางแก้วในศูนย์ฯ
- 2) กรณีการเลี้ยงสุนัขบางแก้วในโรงเรียน
- 3) กรณีการเลี้ยงสุนัขบางแก้วในครอบครัว

โดยในการวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคการสังเกตแบบมีส่วนร่วม(Participant Observation) อย่างไม่สมบูรณ์ การสัมภาษณ์ (Interview) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-dept interview) เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และตัวผู้วิจัยเองถือว่าเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

3. ประเด็นที่ศึกษา

โดยกำหนดประเด็นในการศึกษา ดังนี้

3.1 ความเป็นมาในการเลี้ยงสุนัขบางแก้วของคนเลี้ยง

3.1.1 ประวัติส่วนบุคคลของคนเลี้ยง

3.1.2 สภาพทั่วไปและฐานะโดยรอบของสถานที่เพาะเลี้ยง

3.1.3 จุดเริ่มต้นในการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว

3.1.4 สาเหตุและแรงจูงใจ ในการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว

3.2 วิธีการเลี้ยงและความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว

3.2.1 ผู้รับผิดชอบในการเลี้ยงสุนัข

3.2.2 การให้อาหาร

- 3.2.3 การจัดเตรียมที่อยู่อาศัยสำหรับสูนัข
- 3.2.4 การดูแลรักษาสุขภาพของสูนัข
- 3.2.5 ความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงสูนัข
- 3.3 รายได้และรายจ่ายเนื่องมาจากการเลี้ยงสูนัขบางแก้ว
 - 3.3.1 จำนวนและแหล่งที่มาของรายได้
 - 3.3.2 จำนวนและสิ่งที่ก่อให้เกิดรายจ่าย
- 3.4 ผลกระทบจากการเลี้ยงสูนัขบางแก้วที่มีต่อวิถีชีวิตของคนเลี้ยงและคนรอบข้าง
 - 3.4.1 ผลกระทบทางบวก
 - 3.4.2 ผลกระทบทางลบ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มีประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสูนัขบางแก้วและผลกระทบที่มีต่อวิถีชีวิตของคนที่เลี้ยงสูนัขบางแก้ว ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริม การอนุรักษ์และการ呵แนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเลี้ยงสูนัขบางแก้ว เพื่อให้สูนัขบางแก้วได้ดำรงอยู่กับสังคมไทยตลอดไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

สูนัขบางแก้ว หมายถึง สูนัขไทยพันธุ์หนึ่งที่มีถิ่นกำเนิดตั้งเดิมที่ตำบลบางแก้ว อำเภอปากระกำ จังหวัดพิษณุโลก โดยมีลักษณะที่สำคัญคือมีขนาดเท่าสูนัขไทย หรือเล็กกว่าเล็กน้อย ขนบุญญาน สั่งงาน ว่องไว แข็งแรง เวลาอืนนักเขิดหน้าและโกรกคล้ายม้า หัวกะโหลกใหญ่ ปากยาวแหลม หูเล็กสั้นตั้งป่องไปข้างหน้า ลักษณะเด่นของสูนัขบางแก้วคือ ภายในหูจะมีขนปลายปิดรูหูคล้ายหมาจิ้งจาก ตาเล็กกลมรี พื้นสีตาเป็นสีเหลืองทองคล้ำ ขณะไกรจะขึ้นแวงเสียงฟ้าใส จนถึงตัว พันธุ์เล็กขาด หางอาจมีได้สองลักษณะคือ หางเป็นพวงพุ่งไปด้านหลังแล้วโค้งตั้งขึ้น และแบบที่เป็นพวงคาดแหงดินอย่างหางม้า มีเสียงเห่าแหลมเล็กกว่าสูนัขไทย เวลาวิงจะซอยเท้าถี่

วิถีชีวิต หมายถึงแนวทางในการดำเนินชีวิตของคนเลี้ยงสุนัขบางแก้ว และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งสะท้อนผ่านประวัติความเป็นมาในการเลี้ยงสุนัขบางแก้วของคนเลี้ยง วิธีการเลี้ยงและความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว เศรษฐฐานะของคนเลี้ยงซึ่งประเมินจากรายได้และรายจ่ายอันเนื่องมาจาก การเลี้ยงสุนัขบางแก้ว ตลอดจนผลกระทบจากการเลี้ยง สุนัขบางแก้วที่มีต่อการดำเนินชีวิตของคนเลี้ยงและคนรอบข้าง ซึ่งมีความแตกต่างกันตามสถานภาพส่วนตัวในแต่ละกรณีศึกษา

คนเลี้ยง หมายถึงบุคคลที่มีสถานภาพเป็น 1)เจ้าของสุนัขบางแก้ว 2)ผู้เลี้ยงสุนัขบางแก้ว และ 3)เจ้าของโครงการเลี้ยงสุนัขบางแก้วในโรงเรียน ซึ่งคนเลี้ยงอาจจะมีสถานภาพได้สถานภาพหนึ่งเพียงสถานภาพเดียว และ/หรือมีสถานภาพที่มากกว่าหนึ่งสถานภาพในขณะเดียวกันก็ได้ เช่น มีสถานภาพเป็นเจ้าของสุนัขบางแก้วและมีสถานภาพเป็นผู้เลี้ยงสุนัขบางแก้วในขณะเดียวกัน เป็นต้น

เจ้าของสุนัข หมายถึงบุคคลที่เป็นผู้ครอบครองสุนัขบางแก้ว มีสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบเที่ยวกับสุนัขบางแก้วในทุกเรื่อง

ผู้เลี้ยงสุนัข หมายถึงบุคคลที่เป็นผู้ปฏิบัติกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสุนัขบางแก้ว ได้แก่ การให้อาหาร การจัดที่อยู่อาศัยให้สุนัข การออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพทั่วไปและการป้องกันโรค ตลอดจนการฝึกสุนัขบางแก้ว(ถ้ามี) และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่เจ้าของสุนัขมอบหมาย

เจ้าของโครงการ หมายถึงบุคคลที่เป็นผู้บริเริ่ม และ/หรือมีหน้าที่โดยตรงในการรับผิดชอบดำเนินการโครงการโครงการเลี้ยงสุนัขบางแก้วในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา

จุดเริ่มต้นการเลี้ยง หมายถึงจุดเวลาที่คนเลี้ยงสุนัขบางแก้วได้เป็นเจ้าของสุนัขบางแก้วครั้งแรก หรือได้ปฏิบัติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุนัขบางแก้ว ได้แก่ การให้อาหาร การจัดที่อยู่อาศัยให้สุนัข การออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพทั่วไปและการป้องกันโรค ตลอดจนการฝึกสุนัข บางแก้ว(ถ้ามี) และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจในการเลี้ยง หมายถึงปัจจัยที่เป็นมูลเหตุให้เริ่มต้นการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว เช่น การชื่นชอบในลักษณะของสุนัขบางแก้ว ความนิยมในกลุ่มของคนที่รู้จักกันในการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว กรรมของเห็นประโยชน์ในการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว เป็นต้น

การเลี้ยงสุนัข หมายถึงการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้สุนัขบางแก้วมีสุขภาพแข็งแรง มีอายุยืนยาว และดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขตามความเหมาะสม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ หลายประการ เช่น การให้อาหาร การจัดที่อยู่อาศัยให้สุนัข การออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพทั่วไปและการป้องกันโรค ตลอดจนการฝึกสุนัขบางแก้ว(ถ้ามี) และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

การให้อาหาร หมายถึงการปฏิบัติกิจกรรมในการจัดเตรียม และให้อาหารแก่สุนัข บางแก้ว ตามช่วงเวลาที่กำหนด(เป็นไปตามความเหมาะสมในแต่ละกรณีศึกษา) ในแต่ละวัน

การจัดที่อยู่อาศัย หมายถึงการปฏิบัติกิจกรรมในการจัดสถานที่ จัดเตรียม/จัดหา อุปกรณ์เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของสุนัขบางแก้ว เช่น กรง/บ้านสุนัข ผ้าปูนอน กล่องหรือลังกระดาษ มุ้ง หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

การดูแลสุขภาพ หมายถึงการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการดูแลรักษาสุขภาพโดยทั่วไป ของสุนัขบางแก้ว ให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี อาทิ การอาบน้ำ การแปรรูป การดูแลเล็บ การทำความสะอาดฟัน การกำจัดเห็บ หมัดสุนัข เป็นต้น และการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อป้องกันและรักษา โรคของสุนัขบางแก้ว ได้แก่ การฉีดวัคซีนป้องกันโรค การถ่ายพยาธิ หรือการพาสุนัขไปพบ สัตวแพทย์เพื่อรักษา เมื่อสุนัขป่วย หรือมีอาการผิดปกติทางร่างกาย รวมถึงการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อสอนและให้สุนัขบางแก้วได้เรียนรู้ในปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าของ เช่นการฝึกให้นั่ง ให้ยืนนิ่ง ให้หมอบ ฝึกให้รู้จักถ่ายปัสสาวะ ดูจากระที่สถานที่ที่เดรียมให้ การปฏิบัติเมื่อพบคนแปลกหน้า ตลอดจนการปฏิบัติ ตามคำสั่งหรือเงื่อนไขอื่นๆ ที่กำหนด

ความผูกพัน หมายถึงความรู้สึกของคนเลี้ยงที่มีต่อสุนัขบางแก้ว ขึ้นก็จากความรัก ความเอ็นดู ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก หรือปฏิบัติต่อสุนัขบางแก้ว เช่น การสัมผัส อย่างอ่อนโยน การพูดคุยกับสุนัข การกอด การอุ้ม การพาสุนัขไปตามสถานที่ต่างๆ ด้วย การซื้อ สิ่งของอุปกรณ์สำหรับสุนัขมาฝาก ตลอดจนการนึกถึงและห่วงใยสุนัขบางแก้วที่ตนเองเลี้ยงไว้

รายได้ หมายถึงจำนวนเงิน หรือค่าตอบแทนอื่นใดก็ตาม ทั้งที่เป็นไปในรูปของตัวเงินและ สิ่งของซึ่งสามารถประเมินกลับมาเป็นมูลค่าได้ ที่ได้มาจากงานชื้อ-ขาย/แลกเปลี่ยนสุนัขบางแก้ว

รายจ่าย หมายถึงจำนวนเงินหรือทรัพยากรื่นๆ ที่ใช้ไปในการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว เช่น ค่าอาหาร ค่าจัดหาที่อยู่อาศัย ค่าอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สำหรับสุนัข ค่าวัสดุสุขภาพ ค่ายา/วัสดุ ที่ใช้รักษาและป้องกันโรค ตลอดจนค่าจ้างต่างๆ ที่ใช้ไปในการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว เป็นต้น

ผลทางบวก หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในด้านดีอันเนื่องมาจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว ทั้งในลักษณะที่เป็นผลทางรูปธรรมและทางนามธรรม โดยในส่วนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ รายได้ค่าตอบแทน การมีสมาชิกกลุ่มเพื่อนฝูงที่รักและเลี้ยงสุนัขบางแก้วเพิ่มมากขึ้น และในส่วนที่เป็นนามธรรม เช่น ความรู้สึกเพลิดเพลิน คลายเครียด ไม่เจ็บปวด ช่วยเตือนภัย สมาชิกในครอบครัว มีจิตใจอ่อนโยน เมตตาสัตว์ เป็นต้น

ผลทางลบ หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในด้านที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากการเลี้ยงสุนัขบางแก้ว ทั้งในลักษณะที่เป็นผลทางรูปธรรมและทางนามธรรม โดยในส่วนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่การทำให้ทรัพย์สินเสียหาย ใช้การไม่ได้ การกัดคนหรือสัตว์อื่น และในส่วนที่เป็นนามธรรม เช่น ความรำคาญจากเสียงเร้าของสุนัข ความเบื่อหน่ายต่อการที่ต้องดูแลเอาใจใส่สุนัข เป็นต้น

ครอบข้าง หมายถึงบุคคลที่มีการปลูกบ้านเรือนหรือที่อยู่อาศัยที่มีอาณาบริเวณติดกับบ้านหรือสถานที่เลี้ยงสุนัขบางแก้วของคนเลี้ยงในแต่ละกรณีศึกษา ซึ่งสุนัขบางแก้วสามารถส่งผลกระทบต่อบุคคลเหล่านั้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

การศึกษาพหุกรณ์ หมายถึง แบบแผนการวิจัยของวิชีวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา โดยการศึกษารายกรณีด้วยการส่องกรณีขึ้นไป แล้วทำการเปรียบเทียบระหว่างรายกรณีว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไร ตามประเด็นที่กำหนด